

Djurskyddet Bohuslän

Jeanette från Djurskyddet Bohuslän kör långsamt den sista biten på den lilla grusvägen. Där vägen tar slut lutar sig skogen över några små hus. Husen ligger i Bullaren i norra Bohuslän och en bit in i skogen kan både människa och varg passera gränsen till Norge utan kontroll. I huset bor Vigdis och hennes man och de är ett av Djurskyddet Bohusläns jourhem för katter. De senaste veckorna har katten Wincent bott hos dem, men nu har Jeanette kommit för att hämta honom. Först ska han till veterinären, för att sedan få komma till ett permanent hem i Uddevalla.

TEXT OCH FOTO: JOHAN HILDELL

Djurskyddet Bohuslän startade sin verksamhet i augusti förra året. Det som förde samman eldsjälarna i den nya styrelsen, var när tidningen Bohusläningen skrev om några övergivna katter som bodde i centrala Uddevalla.

Rapportering om övergivna och vanvårdade katter återkommer ofta i tidningarna i Bohuslän. Men den här gången kände Jeanette att hon inte kunde vara överksam längre.

– Det verkade aldrig hända något och därför bestämde jag mig för att ringa tidningen för att få höra mer om katterna, berättar Jeanette.

När hon ringde tidningen fick hon prata med Jessica som jobbar på tidningens annonsavdelning och som var engagerad i de övergivna katterna. Under samtalets gång föddes tanken på att tillsammans göra mer för de utsatta djuren i Bohuslän.

– Vi fick direkt god kontakt och det visade sig att vi har samma syn på hur vi skulle kunna hjälpa djuren, berättar Jeanette.

Wincent älskar tonfisk

När Djurskyddet Bohuslän tog hand om Wincent hade han bott ute i sex månader. En del av den tiden i en övergiven lada utanför Lysekil. Sitt namn fick han av Jeanette på väg till jourhemmet. Hon provade att tilltala honom med en massa olika namn och eftersom han har ett jack i örat provade hon till slut med Wincent – efter konstnären – då lade han sig nöjt ned, suckade och somnade.

Hos Vigdis verkade han snabbt känna sig hemma.

– Direkt när Wincent flyttade in rullade han runt och ville att vi skulle kela med honom, berättar Vigdis.

I sin nya tillfälliga bostad blev hans alldeles egna soffa snabbt ett favoritställe. Han är social, pratsam och umgås gärna med Vigdis, men han vill inte alls vara ute längre.

– Han älskar tonfisk och ger vacker tass. Men han dricker lite mer än vanliga katter, berättar Vigdis med lite oro i rösten.

Djurskyddet Bohuslän startade sin verksamhet i augusti förra året och har tillstånd att ta hand om sextio katter i tio jourhem.

– Vi ville göra allting rätt. I Bohuslän finns en del som tar hand om katter, men som inte har tillstånd, säger Jeanette.

Och att föreningen skulle bli en del av Djurskyddet kändes självklart för grundarna.

– När vi skulle starta vår förening, så tittade vi på flera olika organisationer, för att se vilken vi ville tillhöra. Av de organisationer som vi tittade på, tyckte vi att Djurskyddet passade oss bäst. Dessutom tyckte vi att det behövdes en lokalförening i Bohuslän, berättar Jeanette.

Drömmen är ett katthem

Det har hänt mycket sedan föreningen tog hand om första katten som bodde utanför en restaurang i Uddevalla.

Föreningen har sökt och fått lotteritill-

stånd och har anordnat loppisar. De har gått olika kurser i katt- och hundetologi hos Blå Stjärnan, byggt en hemsida och de har haft informationsträffar.

– Första arrangemanget var en informationsträff på Bohusläns museum och då hade vi 70 besökare, berättar Jeanette.

På länge sikt är planen att Djurskyddet Bohuslän ska ha ett katthem.

– Vi har funderat på att försöka ha ett samarbete med Naturbruksgymnasiet i Dingle. De har inriktningen djurvård och då skulle ju ett katthem kunna ingå.

Tills vidare får de dock nöja sig med jourhem. Det senaste ligger i Uddevalla och de är vana vid kattfödselar, vilket be-

Jeanette hämtar Wincent som nu får komma till ett permanent hem.

Det är dags för Wincent att åka och Vigdis ger honom en kram.

hövs ibland när katterna är dräktiga.

Under hösten fick sexton katter och tre kattungar nya hem.

– Vi söker nya hem till katterna som vi har tagit hand om via vår hemsida och små pluggannonser i Bohuslänningen.

Över en kopp kaffe, hembakta bakelser och kakor i det lite trånga men mysiga köket berättar Vigdis hur hon såg en pluggannons och bestämde sig för att kontakta Djurskyddet Bohuslän för att erbjuda sitt hem som jourhem. Både Jeanette och Vigdis är nöjda med samarbetet så här långt och menar att det är viktigt med en bra dialog.

– Jeanette lyssnar på oss och det sätter jag stort värde på, säger Vigdis. När hon hörde av sig och frågade vad vi trodde om ett nytt hem till Wincent, så kunde jag säga att han inte går så bra ihop med andra katter. Däremot med hundar.

Låta katterna svälta ihjäl

Djurskyddet Bohuslän tar i princip bara emot hemlösa katter och det gör att det ibland kan bli otrevligt berättar Jeanette.

– När någon ringer om en katt som de vill att vi ska ta hand om och jag säger

Tidningen Bohuslänningen har olika pluggannonser från Djurskyddet Bohuslän för att fylla tomt annonsutrymme i tidningen.

att vi bara tar hand om hemlösa katter och att de som ägare har ett ansvar. Då är det någon som hotat med att lägga katterna i en säck och låta dem svälta ihjäl. Eller som när det ringde någon från Munkedal som hade sett annonsen i tidning. De hade kattungar som de ville

bli av med, men de ville inte lägga ammunition på kattungar.

Även om Jeanette tycker att det känns jobbigt med sådana samtal. Eller när hon känner att de inte riktigt räcker till, ångrar hon inte sitt engagemang.

– Det låter som en klyscha, men jag tycker verkligen att man växer som människa när man arbetar med det här.

För att säkra föreningens framtid söker de efter medlemmar som orkar engagera sig också i det praktiska arbetet. Men Jeanette säger att det är svårt att hitta eldsjälur som orkar och hinner med.

Filten som Wincent har sovit på de senaste veckorna lägger Jeanette in i reseburen. Det är dags för Vigdis att ta farväl av Wincent. Hon tar upp honom i famnen, kramar om honom och undrar muttrande varför det ska vara så jobbigt att säga hej då, samtidigt som hon torkar några tårar. Men hon tillägger att det känns skönt att veta att Wincent kommer till ett bra hem. När vi kör nedför grusvägen på väg mot Uddevalla har Wincent rullat ihop sig på sin filt i buren och börjar klippa med ögonen.